

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Συνοδικοὶ καὶ Πατριάρχης).
—Ἡπειρος (ἡ οἰκτρά τῶν Ρωμομένων ἀποτυχία).—Θράκη (ἡ ἐπαρχία Λιτίσης).—Ἡ Αἴγυπτος καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνισμός.—Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι.—Τὸ Λαχεῖον τοῦ στόλου καὶ ἡ Βιομηχανικὴ Τράπεζα.—Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος.—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1904.

Ἐντὺ προηγουμένη φύλλῳ κατεχωρίσαμεν πληρὴ καὶ ἀρτίαν μελέτην περὶ τοῦ ζωηρότατος σήμερον ἀπασχολούντος καὶ Πατριάρχῃ καὶ ἱερῶν Συνοδῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ζητήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης. Ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ καθορίσαμεν τὸν χαρακτήρα, ὅστις εἶναι μᾶλλον πολιτικός ἢ θρησκευτικός, καὶ κατεδείξαμεν μετ' ἀρκούσης σαφηνείας εἰς τοὺς θέλοντας νὰ νοώσι τὰ εὐνόητα, ὅτι ἡ ἡρωϊκὴ καὶ γενναία ἀντίστασις κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῆς καίσαρ-αυτοκρατορίας εἶναι ἀπλῶς-στατὰ ἀπορροή, διότι ἐκ τῆς ἀντιστάσεως ταύτης κινδυνεύομεν μὲν νὰ ἀπολέσωμεν καὶ τὰ κεκτημένα, τοῦτ' ἐστὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀπὸ τοῦ οἴκου. Πατριαρχεῖον ἐξάρτησιν τῶν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ ὀρθοδόξων, ἧτις ὅσον ἀπὸ ληπτὴ καὶ ἀσθενὴ καὶ ἀν' ἧ, εἶναι πάντοτε ἐξάρτησις μετὶν ἰσχύουσα τοῦ παντελοῦς χωρισμοῦ, εἰς ὃν ἀφεύκτως θὰ ἐξωθήσῃ τὰ πράγματα ἡ ἀδιάρλατος ἡμῶν στάσις, ἀπειλούμεθα δ' ἄλλοθι ὑπὸ μεγάλων καὶ ἀνηκέστων ζήμιων.

Φοβούμεθα μὴ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐν-τῷ ζητήματι τούτῳ διχογνωμίας δὲν δίδει αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Τοῦτο εἶναι ἀπλῶς ἐπεισοδίου, ὅπερ χρησιμοποιοῦται μετὰ τῆς εὐστροφίας καὶ τῆς ἐξάψεως, ἧτις εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ὅλων τῶν πολιτικῆς φύσεως ἐρίων τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ γένους καὶ ἡ ἱερὰ ἀγανάκτησις τῶν ἁγίων Συνοδικῶν κατὰ πάσης πρὸς τὴν Αὐστρίαν ὑποχωρήσεως δὲν ἔχει τὸσον μακρὴν τὴν πηγὴν τῆς, ἐν Ἑρζεγοβίνῃ καὶ Βοσνίᾳ, ὅσον ἐπιδιώκεται νὰ πιστευθῇ. Ἀλλὰ διὰ τί νὰ ὀμιλῶμεν διὰ περιστροφῶν;

Τὸ περὶ ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ζήτημα ἀποτελεῖ μέσον καὶ ὄχι σκοπὸν, θὰ ἐξευρίσκητο δὲ ὅλον ὅποτε ἄλλο, ἀν' μὴ ὑπῆρχε, πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ σκοποῦμένου, τοῦτ' ἐστὶ τῆς ἀλλαγῆς πατριαρχοῦ.

Ἐπὶ μακρὸν ὁ «Ἀγών» ἐσιώπησε περὶ ἄλλα ἀσχολούμενος, ἀλλ' οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσε παρακολουθεῖν τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβαίνοντα μετὰ τῆς προσοχῆς, ἣν ὀφείλει χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του, μετὰ τῆς περισκέψεως, ἧτις προσεπόρισεν αὐτῷ—καὶ ἐπιτραπέϊται ἡμῖν τὸ πρῶτον ἤδη ἡ περιαιτολογία αὐτῇ—τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Πανελληνίου, μετὰ τῆς ἐμφόδου ἀγωνίας μὴ τὴν ἐλευθερίαν καὶ πάλιν τραπῶν ἐδὸν τὰ ἐν τῷ πατροπαράδοτῳ ἐθνικῷ κέντρῳ καὶ τῇ κοιτίδι τῶν ἐλπίδων τοῦ μέλλοντος πράγματα.

Ἀτυχῶς ταύτην φοβούμεθα, ὅτι θὰ τραπῶν. Ὄκτω τῶν Ἀγίων Συνοδικῶν Ἀρχιερέων ἀπροκάλυπτον ἐκρήρυξαν τὸν κατὰ τοῦ Πατριάρχου πόλεμον, ἀνένδοτον δὲ ἀσχοῦσιν ἀντίδρασιν κατὰ πάσης αὐτοῦ πράξεως καὶ κατὰ πάσης προτάσεως.

Ἀλάθηνον ἡμεῖς τοῦλάχιστον Ἰωακείμ τὸν Ἰ' δὲν νομίζομεν. Ἡ ἀνθρωπινὴ ἀτέλεια σύρει μετ' αὐτῆς τὰ ἄφικτα παραπτώματά της εἰς ὅσον ὅποτε ὕψος καὶ ἀν' ἀνέλθῃ καὶ θὰ ἦτο αὐτοχρημα ταπεινὸν καὶ δουλόφρονος ἀνθρώπου ἄξιον ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι τὸ ταλαιπωρούμενον καὶ ὑπὸ παντοίων κακῶν πολεμούμενον Γένος ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν θρόνον τῶν Χρυσωμάτων καὶ Φωτίων τὸν ἐνδοειγμένον ὑπὸ τῶν δυσχεμερῶν χρόνων ἐφάμιλλον διάδοχόν των. Ἀλλ' ἐρωτᾶται πῶς κείται κεκρυμμένος ὁ ἀνὴρ οὗτος, ἵνα ἀναζητήσῃ αὐτὸν ἡ

ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος; Ἄν δὲ μὴ ὑπάρχῃ, ὡς δὲν ὑπάρχει ἀτυχῶς ἕνεκα τοῦ ἱστορικοῦ ἀνεξηγήτου ἀληθῶς φαινομένου τῆς παρὰ τῷ συγχρόνῳ ἑλληνικῷ Γένει καθολικῆς λειψανδρίας, διὰ τίνων πειστηρίων θὰ πείσωσιν οἱ ὀκτὼ Σεβασμιώτατοι Γέροντες τὸ δύστηνον Γένος, ὅτι Ἰωακείμ τὸν Ἰ' δὲν θὰ διαδεχθῇ ἕτερος Ἀ-θιμος Ζ', διὰ τίνων ἀποδείξεων εὐλημμένων ἐκ τῆς ἐν τῷ παρελθόντι διαγωγῆς τῆς μερίδος, εἰς ἣν ἀνήκουσι, διὰ καθησυχάσας τὴν ἐκ τοῦ φόβου τοῦ χείρονος ταρασσομένην συνείδησιν τοῦ Γένους, ὅτι μείζονα κακὰ ἀναμένουσιν αὐτὸ τῶν παρόντων;

Τὴν ὄψιν ταύτην τῶν μελλόντων συμδύσασθαι συνιστῶμεν μετ' εὐλαθείας πρὸς τοὺς ὀκτὼ Ἱεράρχας. Ὁρίζονται καὶ ἀγανακτοῦσιν ἐπὶ τῷ φόβῳ μὴ ἱερὰ προνόμια τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀπεμπολῶνται κατὰ τὴν ἐμπνευσθεῖσαν εἰς τοὺς ἐρμηνευτὰς τῶν γυνάμων τὴν φράσιν. Ἀλλὰ τὰ ἱερὰ ταῦτα οἰκία τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ὀφίστανται σήμερον τὰς δεινότητας τῶν προσβολῶν παρὰ παντὶ τῷ ἑλληνικῷ οὐχὶ ἐκ τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἡμῶν ὑποχωρήσεων τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἐκ τῶν πολιτικῶν ἐκείνων μερίδων, αἵτινες ἀνέλαβον μονοπωλεῖσθαι τὴν φρούρησιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων. Ἰδετε τί συμβαίνει ἐν Κύπρῳ, ἐν Κρήτῃ, ἐν τῇ ἐλευθερᾷ Ἑλλάδι. Ὁ ζαῖμων τῆς ταραχῆς καὶ τῆς συγχύσεως νομίζει τις, ὅτι ἐνέσκη-φεν ἐπὶ πάντα τὰ τμήματα τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν, ἐχθροὶ δὲ ἀπανταχοῦ νομίζονται ὅχι οἱ ἀλ' ἡθινοὶ ἐχθροὶ τοῦ ἡμέτερου ἔθνους οἱ ἐξωθεν ἐλλοχεύοντες, ἀλλ' οἱ κυβερνῶντες. Ἐντεῦθεν περισπῶμενοι οὗτοι ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων τούτων ἐρίων ἀφύλακτα ἀφήνουσι τὰ ποίμνια εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐπιδρομῶν οὗτοι δὲ ἐνιαυτοὶ δρῶντες, ἐσύνητατοι, ὁμονοῦντες καταπαλαίουσιν ἡμῶν ἰσχυροτέρων ἀσθενέστεροι αὐτοὶ τὸ καθ' αὐτοὺς ὄντες.

Ἡ ἀναρχία, ἐφ' οἷς ἀμείνων καὶ προχείρων κατηγοροῦνται ἐξωθεν οἱ ἐν Ἀθήναις, εἶναι νόσημα παλαιότερον τοῖς ἐν Βυζαντίῳ, εἶναι περιττὸν δὲ νὰ ἀποκρύψωμεν, ὅτι εἰς τὸ νόσημα τοῦτο ὀφείλονται αἱ μέγισται ἐπιτυχίαι τοῦ ἐν Ὀρτάκιοι ἀπαισιωτάτου γραφείου, ὅθεν ἐκπευρεῖται ἐπὶ τὰς δυτικὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους τὸ κατακαθόνον σάλπισμα τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῶν φόνων, ὅπου ἐχαλκεύθησαν αἱ διπλωματικαὶ ἀρπαγαὶ παρανόμων προνομίων ἐπὶ βλάβῃ καίριωτάτῃ καὶ ἔθνους καὶ ἐκκλησίας.

Καίρος νὰ συντεισθῶμεν, τοῦτ' ἐστὶν εἰπεῖν νὰ συνταχθῶμεν καὶ νὰ πειθαρχήσωμεν, νὰ μιμηθῶμεν τοῦλάχιστον τοὺς δεινούς καὶ ἀσπόνδους ἡμῶν πολεμίους, ὅτινες καίπερ καὶ αὐτοὶ πολλὰς ἡγέτους κεφαλὰς ὑπακούουσιν εἰς νοῦν ἕνα, διότι μόνον οὕτω, παραμεριζομένων τῶν ἀτομικῶν φιλοδοξιών, εἶναι δυνατόν τὸ ἑλληνικὸν Γένος νὰ παρατάξῃ τὰς κολοσσάδας αὐτοῦ δύναμεις νικηφόρας κατὰ τὰς παντοίων κινδύνων.

Τὰ ἔθνη ἐρίζουσιν ἐν ἑαυτοῖς, μετὰ τὰς νίκας, ἀληθινὰ δὲ συμφορὰ ἀναμένουσιν αὐτὰ, ὅταν καὶ ἡττώμενα καθ' ἐκάστην διαπληκτίζονται.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις οἰκτρά ἀποτυχία τῶν Ρωμομένων.
—Ἡ δραπέτευσίς τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς ταν.
—Ἡ μεγάλη δωρεὰ τοῦ κ. Πλακίδα πρὸς τὴν κοινότητα Ἰωαννῶν.

Ἐπιστελλοῦσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1904.

Οἱ δίκην ἀπαισίον κοράκιον περιπλανώμενοι κατὰ τοὺς τελευταίους θηρινούς μῆνας ἀνὰ τὰς ὀρεῖναις τῆς Ἡπείρου εὐαριθμοῦς Ἑλληνοβλαχικῆς κοινότητος μισθάρουν ἀλλήταις τῆς Ρωμουνικῆς προπαγάνδας πρὸς εὐρεσιν κοινωνικῶν τινῶν ψοφίμων ἢ ἵνα δι' αὐτῶν ἐπαυθῶσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν προσφύγων τοῦ ἀναπαύτου Ρωμουνισμοῦ, ἐκπληροῦντες ἐφ' ὅσον ἰδυνήσαν καὶ διὰ παντὸς μέσου (ἡ ἀλλὰ μετὰ πολὺν λαμπρὸν ἀποτέλεσματος!) τὸν σκότιον αὐτῶν προορισμὸν ἐπαυθῶσιν ἐνταῦθα ἵνα συνεχίσωσι τὸ ἔργον τῶν ὡς διδασκάλων καὶ ψευδοπαιδῶν ἐν τῇ ἐνταῦθα σχολείῳ τῆς παραλογιστικῆς καὶ βδελυρικῆς τῶν προπαγανδῶν. Ἀτυχῶς ὅμως δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὸν πᾶν τῶν τῶν πασίγνωστον πλῆθον Παθεῶν ἀντὶ αὐθίσεως τῶν μαθητῶν ὡς προσδοκᾶτο καὶ ἡλπίετο ὑπὸ τούτων κατόπιν τῶν ἀπειθῶν δεξιῶν καὶ ἀριστέρων διακορύψεως βωμολοχικοῦ χροσσοῦ, ὑποσχέσεων ἀπειλῶν καὶ πάσης φύσεως βαρυντικῶν ἐπὶ τῇ σημαντικῇ τούτων ἐλάττωσι καὶ εἰς ἐπίμετρον τῆς ἀτυχίας ταύτης

14 ἐκ τῶν 29 μέχρι τοῦδε ὑπεγράμμενον μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν κατὰ τὸ ἐνεσθὲς ἔτος ἐδραπέτευσαν προχθὲς ἐν σάματι καὶ αὐθροῖ ἀνεχώρησαν διὰ τὰ χωρία τῶν Ἀδελῶν, Βουδοῦσαν καὶ Σαμαρίαν, προτιμῶντες ν' ἀναλάβωσι τὸ πατριτικὸν ἔργον τοῦ ἐυλογοῦσιν καὶ τοῦ αἰγυροῦ ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἀλλοφύλλῳ σχολείῳ ὑποσχόμενης σοφίας καὶ διδασκαλίας ἡθικῆς. Πλὴν ἄλλων σοβαρῶν λόγων ν' οὐχὶ κολακευτικῶν διὰ τὸ Ρωμουνικὸν Σχολεῖον—ἡ κυρίως αἰτία τῆς ἀθρόας δραπέτευσως τῶν παιδίων τούτων ὑπῆρξεν, ὅτι ὁ κ. Παθεῶν ἐγ' κινεῖται ἐν τῷ σχολείῳ ἐκτομῶν ἀνθρωπίνους ἀπαιτήσεις τῆς ἐν τῷ σχολείῳ διδασκαλίας καὶ ἡθικῆς γλώσσης—τοῦτο διήγειρε γενικὰ τὸν μαθητῶν διαμαρτυρίαν, ὅτινες ἀπερίφραστα ἐδήλωσαν εἰς τὸν καθ' ὑπερβολὴν συνεισιστῆσαν ὅτι μόνον διὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων δύναται νὰ ζήσωσιν ἐν Ἡπείρῳ καὶ τὸ αὐτὸν μὴ διδασκόμενον δὲν ἔννοοι νὰ μαθητεύσῃ τοῦ λοιποῦ ἐν τῷ προπαγανδιστῇ σχολείῳ ἐστὶν ὁρῶν καὶ πληρωνόμενον. Τοῦ κ. Παθεῶν ἐπιτιμηθέντος σφοδρῶς αὐτοὶ καὶ κορυφώσαντες εἰς τὴν διαμαρτυρίαν ταν, οἱ ζωηρότεροι συνεννοηθέντες καὶ διαλαβόντες τὴν προσοχὴν τοῦ θυροῦ ἀπῆλθον. Πᾶσα ἀναζητήσις πρὸς εὐρεσιν τῶν καὶ ἀποπέρισε πρὸς μετὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπῆλθον.

Φαίνεται, ὅτι ἡ δυστολμία ἐγκαθίσταται τοῦ κ. Παθεῶν ἐνταῦθα ὑπῆρξεν ἀπαισία καὶ διὰ τὸ βωμολοχικὸν σχολεῖον ἀκόμη. Ἐπειδὴ δὲ τοὺς ἀποστάτας τούτους ἦσαν ἑτοιμοὶ καὶ τοὺς μιμηθῶσιν οἱ ἀπολειφθέντες μαθηταὶ ἐδόθη αὐτοῖς διαταγή, ὅπως μὴ τοὺς ἐπιτρέπωσι νὰ ἐξέρχωνται τοῦ λοιποῦ ἀνευ συνοδείας τῶν διδασκάλων, οἱ δὲ θυροὶ ἠδῆ ἤσαν κατ' ἀριμὸν.

—Εὐγενὴς υἱὸς τῆς Ἡπείρου ὁ κ. Εὐγένιος Πακίδας προσήνεγκεν ἑτέρα 500 γρ. εἰκοσάφραγμα ὑπὲρ τοῦ μελλόντος ν' ἀνοικοδομηθῇ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον Κατ' ἐκ τῆς ἑλληνικῆς χρησιμότητος Κοινότητος. Ἡ δωρεὰ αὕτη μετ' ἄλλης πρὸς μὴν ἡμετέρας παρ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀναβαίνει εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν 1000 εἰκοσάφραγμα.

Β' ΘΡΑΚΗ

Ἐπαρχία Λιτίσης.—Πληθυσμὸς αὐτῆς καὶ κατάστασις τῶν σχολείων τῆς.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ὁ αὐτὸς ἐκτακτὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἀγῶνος» ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὰ ἐπόμενα.

Κατὰ τὰ ὑπαχθμένα συνεχίζω τὰς στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῶν ὑπολοίπων συνοικισμῶν τῆς ἐπαρχίας Λιτίσης.

Εἶναι δὲ οὗτοι.
Τακοῦσκοῦ, ὃ ἐστὶ μεθρηνηγούμενον **Σταφυλοχώρι**, ἐν καλῶς μετέφρασα τὸ τουρκικὸν ὄνομα τοῦ χωρίου τούτου καὶ ἐὰν ὀρθῇ εἶναι ἡ εἰσακτα μου, ὅτι οἰνοφόρον εἶναι τὸ χωρίον τοῦτο, ὃ ὁμολογῶ, ὅτι δὲν ἡδυνήθη αὐτοπροσώπως νὰ ἐπισκεφθῶ. Οἰκεῖται ὑπὸ **389** ψυχῶν καὶ διατηρεῖ κοινὸν γραμματεῖον, εἰς δ' ἐφοίτησαν ἐφέτος μαθηταὶ **25**. Ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου ἀνέρχεται καὶ ἐνταῦθα εἰς **15** τουρκικὰς λίρας ἐτήσιως.

Σαρηχανδέρ. Ἰσοδύναμος περίπου τὸν πληθυσμὸν πρὸς τὸν ἀμέσως ἀνάτοικον συνοικισμὸν εἶναι καὶ οὗτος περιλαμβάνων **365** συνοίκους, διατηρεῖν ὡσαύτως κοινὸν γραμματεῖον, ὑπὲρ οὗ δαπανᾷ ἐτήσιως **15** τουρκικὰς λίρας. Οἱ κάτοικοι ὅμως τούτου φαίνονται φιλομουσότεροι διότι εἰς τὸ σχολεῖον τῆς κοινότητος ἐφοίτησαν ἐφέτος **40** παιδία.
Ἀλδονοχώρι ἢ Γαῖδοχώρι. Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἀνέρχονται κατὰ τὴν ἀκριβῆ στατιστικὴν, ἣν αὐτοὶ ἀρμόδιως ἐνῆργησαν, εἰς **301**. Διατηρεῖ κοινὸν γραμματεῖον, εἰς δ' ἐφέτος ἐφοίτησαν **26** μαθηταὶ καὶ δαπανᾷ εἰς μισθὸν τοῦ διδασκάλου **10** τουρκικὰς λίρας ἐτήσιως.

Ἀλεποχώρι. Κάτοικοι **414**, κοινὸν γραμματεῖον, εἰς δ' ἐφοίτησαν ἐφέτος **35** μαθηταί. Ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου συνίσταται ἐτήσιως ἐκ **15** τουρκικῶν λιρῶν.

Φούφλα. Μικρὸν χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ **248** κατοίκων. Διατηρεῖ καὶ τοῦτο κοινὸν γραμματεῖον, εἰς δ' ἐφοίτησαν ἐφέτος **27** μαθηταί. Τὸ μικρὸν χωρίον δαπανᾷ εἰς μισθὸν τοῦ διδασκάλου λίρας τουρκικὰς **10**.

Καρατεπέ. Τὸ ὀλιγαριθμώτατον χωρίον τῆς ἐπαρχίας ἀριθμοῦν μόλις **80** κατοίκους. Ἀλλ' εἶναι θαυμαστὴ ἡ φιλομουσία τοῦ μικροῦ καὶ πτωχοῦ τούτου ἑλληνικοῦ χωρίου, διότι δαπανᾷ **ὀκτὼ** τουρκικὰς λίρας κατ' ἔτος ἡ διακοσίας χρυσῶς δραχμῆς πρὸς συντήρησιν τοῦ σχολείου του, ὅπερ ἡθιμὴ μὲν ἐφέτος **10** ἐν δ' ὅλῳ μαθητᾷ.

Παλικράβα. Χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ **297** κατοίκων καὶ συντηροῦν κοινὸν γραμματεῖον διὰ δαπάνης ἐτήσιας **δέκα** πέντε τουρκικῶν λιρῶν. Μαθητὰι προσήλθον εἰς αὐτὸ ἐφέτος **20**.

Δραβιάσινα. Χωρίον ἀριθμοῦν **650** κατοίκους. Ἀλλὰ παρὰ τὸν ὑπερτέρον πληθυσμὸν του δὲν ἔχει καὶ ἀνότερον σχολεῖον τοῦ κοινῶν γραμματεῖον, εἰς δ' οἱ φοιτήσαντες μαθητὰ ἐφέτος ἀνῆλθον εἰς **40**. Οὗτοι εἶναι πάντες οἱ συνοικισμοὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Λιτίσης. Ὁ ὅλος πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται κατὰ τὸν δημοσημενῆτα δι' ἐκαστὸν χωρίον ἀκριβέστατον πίνακα εἰς **13.919**. Τὸ δὲ σύνολον τῶν εἰς τὰ σχολεῖα φοιτῶντων μαθητῶν ἀνέρχεται εἰς **1176**.

Πάντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἶναι

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. **Ι. Λαμπριδίου διευθύνον**
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

γνησιώτατοι Ἑλληνας πλὴν 80 Μωαμεθανῶν οἰκούντων τὴν Παλικράβαν καὶ 90 οἰκούντων τὸ Ἀλδονοχώρι, τὴν ἑλληνικὴν ἔχοντες ὡς μητρικὴν γλῶσσαν, πλὴν τῶν τριῶν συνοικισμῶν Δραβιάσινης, Φούφλας καὶ Ἀρναούτσι, ἐν οἷς λαλεῖται καὶ ἡ βουλγαρικὴ. Δὲν πρέπει νὰ ἀποκρύψωμεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ τούτου ἀτυχήματος τῶν χωρίων τούτων ἐρεϊδόμενα τὰ βουλγαρικὰ κομιτᾶτα, οἱ ἀποστολοὶ οὗτοι τῆς Ἐξαρχίας, πολλὰς κατέβαλον προσπάθειας, ὅπως νοθεύσωσι τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν κατοίκων καὶ ἐν μέρει ἐπέτυχον τούτου. Ἀλλ' οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι δὲν ἀποτελοῦσιν οὐδὲ τὸ δέκατον τοῦ ὅλου καὶ δὲν θὰ δυνηθῶσι ποτὲ καὶ ἀν' ὑποτέθῃ, ὅτι οἱ προσφυγισθέντες θὰ ἐμμένουσιν εἰς τὴν πλάνην των, νὰ ἀλλοιωθῶσι τὸν γησίως ἑλληνικὸν χαρακτήρα τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἐπαρχίας.

Ἡ σημασία αὐτῆς ἡ γεωγραφικὴ, ὡς εἰπομεν, εἶναι μεγίστη, τοσοῦτο δὲ μᾶλλον, ὅσον συνορεύει πρὸς τὴν ἑλληνικωτάτην ἐπαρχίαν Διδυμοτείχου συναποτελοῦσα μετ' αὐτῆς κραταῖον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐρεῖσμα καὶ τῆς προσοχῆς τῶν ἀρμόδιων διὰ τοῦτο ἀείποτε δεομένη.

Ταῦτα, Κύριε Λαμπριδίη, περὶ τῆς ἐπαρχίας Λιτίσης, ἀν' ὃς ἡμεῖς καὶ οἱ ἀξιοῦμαι ὑμῶν ἀναγνώσται ἐπιτρέψωσι, θὰ ἐπιστείλω ὑμῖν πίνακα μόνον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀφορῶντα τὸν ὑπαγομένον εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀδριανουπόλεως ἑλλήν. συνοικισμῶν.

Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Εἶναι περιττὸν νὰ διαβεβαιώσωμεν τὸν ἀξιότιμον ἡμῶν ἀνταποκριτὴν, ὅτι οὐ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὴν εὐγνωμοσύνην θὰ ἔχῃ ἐξηραλισμένην διὰ τῆς τοιαύτης ἐθνικωτάτης αὐτοῦ ἐργασίας συντρέφων εἰς τὸ ἔργον τοῦ «Ἀγῶνος» τοῦ νὰ γνωρίσῃ τοῖς Ἑλλήσι τὴν ἀγνωστομένην Ἑλλάδα.

Κ' Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης Ἀλεξανδρείας καὶ τὰ εὐαγγ' αὐτῆς καθεδρώματα.

Τὸ διδασκόν προσωπικὸν ἀνῆλθε κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1902—1903 ἐν μὲν τῷ τῶν θηλέων σχολείῳ εἰς 11, ἐν δὲ τῷ Γυμνασίῳ εἰς 31 διδασκάλους. Αἱ ἐκ τούτου δαπάναι καὶ αἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπιστατῶν ἀνεργουμένων δι' ἀμφοτέρων τῶν σχολείων εἰς 8 καὶ αἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀργάνων καὶ πληρώσεως τῶν ἄλλων συνήθων ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν ἀνῆλθον εἰς 524,156.75 γρόσια αἰγυπτιακά, τοῦτ' ἐστὶν εἰς ποσὸν μικρόν τι μεῖζον τῶν πέντε χιλιάδων ἀγγλικῶν λιρῶν ἢ ἑκατὸν εἰκοσι καὶ πέντε χιλιάδων χρυσῶν δραχμῶν.

Εὐνόητον, ὅτι οὕτω ἐπιχορηγούμενα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Ἀλεξανδρείας εἶναι ἄρτια κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ὄργανα, τοὺς ζωολογικοὺς καὶ γεωγραφικοὺς πίνακας, τὰ ὄργανα φυσικῆς καὶ χημείας, τὰς φυσιολογικὰς ἐν γένει συλλογὰς καὶ ὁσμύρας βιβλίου πλουτιζόμενα. Ἀνεκτίμητον δὲ πλοῦτον καὶ μεγίστην ὑπὸ ἐκπαιδευτικῇ ἐποψίᾳ σημασίαν κέκτηται ἡ τὸ 1900 ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς Ἑδστ. Γλυμενοπούλου γενομένη πρὸς τὰ Ἀβερῶφ ἐν Γενναίῳ διωρεὰ ἀρχαιολογικῆς καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον νομισματικῆς συλλογῆς, ἵνα, ὡς ἐν τῇ δωρητηρίᾳ ἐπιστολῇ αὐτοῦ γράφει ὁ γενναῖος δωρητὴς, οἱ ἐν τῷ γυμνασίῳ διδασκόμενοι μνησθῶσιν οἱ ὅτι μὴ

Α. Πετροῖδης. Βασιλεὺς δ' ἀντιοχὸς ὁ ἑπίσημος Ἡ-εριστάτης

Δὲν εἶναι δὲ μόνη ἡ πρωτεύουσα ἡ δεχθεῖσα κατὰ
τὴν περίοδον ταύτην πολλοὺς ἐποίκους ἐκ τῆς ὑπο-

Ἄλλο τὸν γυνάμιν ταύτην ἐκείνην ἀνέβη
 μέσιν ἐν πάτρᾳ περὶ αὐτὴν ἐξήντη· καὶ ἐπὶ
 αὐτὴν ἐμφυρόμενος τὸν δικολάβον ἐκείνον συνέ-
 νηκε· ὅπου ἐπλήρωσε τὰν πολεμικὸν ἰδὼν αὐτὸν·
 Ἐλλὰ δὸς στήθεας καὶ αἵ ἐξ οὗ δύναμιν καὶ τὴν
 συγχεῖν λεπτὰς τὰς ὑποκαρπίας αὐτὴ αὐτὸν ἐφάρ-
 ξαν καὶ ἡμετέριον πολλὰς παραστήσας ἐν τῷ
 σπυδιῷ. Διότι ὁ σκοπὸς τῶν νοσούντων ἐστὶν τὸ
 λαχεῖν νόμον ὁριστάτος καὶ ἀνίστατον ὅριον 10 ὅ-
 τιν ἐκ τῆς ταπεινᾶς προμήτειας διὰ τοῦ
 διατῆναι μεροληπίαν· τοῦτ' ὅσα ἐξ ἡμετέ-
 ρης καὶ ὁ ἀπεκλεισμένη τὴν ἐξ οὗ συγκαταστή-
 σασκεν ἡμετέριον νόμον ὁριστάτος καὶ ἀνίστατον
 ἀλλὰ δὲ περιορίσθαι τὸν ὑποκαρπὸν πάντων αὐτῶν
 ἐπὶ τοῦ νῦν διὰ τοῦ τὰ γυνάμιντα ἀντὶ ἡμετέ-
 ρων ὁριστάτος τὸν 90 ὅτι

